

ELHUNYT

GAJZÁGÓ LÁSZLÓ

Budapest, 1933. november 3. – Budapest, 2015. január 29.

Érettségi után az ELTE TTK Meteorológia szakán folytatta tanulmányait. 1956-ban kapott diplomát, majd az OMI Sugárzási Osztályán kezdett dolgozni. Az 1958-ban a megalakult Biometeorológiai Osztályon klímakomfort, városklíma és légszennyezettség kutatásokat végzett. 1971-től volt az Éghajlati Osztály vezetője. 1972-ben Angliában 4 hónapos WMO ösztöndíjas tanulmányúton vett részt. 1977 februárjában az Országos Környezetvédelmi Tanács Titkárságára került át. Az OKT 1987-től minisztériumi szintre szerveződik. Miniszteri megbízással a KGST *Globális Környezeti Monitoring Rendszer* című főtéma koordinátora volt, de részt vett a KGST és UNEP környezetvédelmi információs rendszerek fejlesztésében is. 1990-ben vonult nyugállományba, de minisztériumi főtanácsosként részben folytatta korábbi tevékenységét. Az MMT-nek 1953-tól volt aktív tagja. Az Orvosmeteorológiai Szakosztály társelnöke, és a Társaság Ellenőrző Bizottságának Elnöke volt. Emlékét megőrizzük, nyugodjék békében.

BARTA BERTALANNÉ DR. KMETYKÓ KATALIN

Hódmezővásárhely, 1933. augusztus 14. – Budapest, 2015. március 25.

Temetésére 2015. április 1-jén került sor a Szent Gellért Templom urnatemetőjében. Az ott elhangzott beszéddel emlékezünk meg róla:

„Tisztelt Gyászolók! Kedves Kollégák, Barátok, Ismerősök! Krisztusban kedves Testvéreim! Szomorú szívvel gyűltünk össze, hogy Barta Bertalanné dr. Kmetykó Katalin kollégánktól annak a nagy meteorológus generációnak a tagjától vegyünk végső búcsút, akik az önálló képzés megindulása során szerezték meg meteorológus diplomájukat. Megtört szívvel állunk itt, bár tudjuk, ahogy az Írás mondja, „Mindennek megvan a maga órája, s az ég alatt minden dolog elmúlik a maga idején. Ideje van a születésnek és ideje van a halálnak” (Préd 3, 1-4). Ez a most véget ért élet, a pályafutás a meteorológus diploma 1955-ben történt megszerzésével indult. A kezdet nem volt gozott a Mezőgazdasági Kutatóintézet-meteorológiai Intézetben. Először vezető gozott Keszthelyen. Innen 1962-ben he-1963-tól 1969-ig az Adatfeldolgozó és tatásokat végzett. Szakmai karrierjének kor a Mezőgazdasági Tájékoztató Osztá-Agrometeorológiai Előrejelző Osztály ében, vezetői megbízásában sokat tett 70-es években, többek közt az ő munkás-vekedett az agrometeorológiai szolgálta-tek a mezőgazdaságban dolgozók agros-a érdekében. Ekkor kezdődött meg a me-műsorban, amiben a kollégáink több mint tatták a földművelőket a munkájukat be-Katalin nemcsak szervező munkát vég-„A napraforgó fejlődésének és termés-hogyarországon” címmel summa cum laude minősítéssel védte meg doktori értekezését. A szakmai pályafutás ezután más irányt vett, az időjárás előrejelzése területén folytatódott. 1978-ban a Meteorológiai Szolgálat Központi Előrejelző Intézetében a Közép-távú Előrejelző Osztály, majd 1984-től a Távlelelző Osztály vezetésével bízták meg. Ebből a beosztásából ment nyugdíjba 1988-ban, de kapcsolata sem a kollégákkal, sem a Szolgálattal, sem a Magyar Meteorológia Társasággal nem szakadt meg visszavonulásával. Színvonalas munkája elismeréseként 1975-ben Kiváló dolgozó lett. 1980-ban pedig megkapta a Munka Érdemrend ezüst fokozatát. Az intézetben nagy empátiával irányította munkatársait. Az irányítás számára nem szigort, hanem bizalmat, odafigyelést, jóindulatot és megértést jelentett. Munkatársaitól elvárta, hogy az operatív munka mellett figyelemmel kísérjék a témájukkal kapcsolatos szakirodalmat, kutatásairól, fejlesztéseikről előadásokat tartsanak, publikációkat írjanak. Ösztönözte őket tudományos fokozat megszerzésére. Vezetőként sokat tett azért, hogy az általa irányított részlegeken családias, baráti légkör alakuljon ki. Beosztottjai nem főnökként, hanem barátként, „családanyaként” tekintettek rá. Mindig volt ideje, hogy meghallgassa a legkülönbözőbb problémákat, és lehetősége szerint segített is a megoldásban. Jó volt együtt dolgozni vele. Beosztottai vezetése alatt „második otthonként” jártak be munkahelyükre dolgozni. Nyugdíjba vonulása után sem szakadt meg kapcsolata a kollégákkal. Évente legalább egyszer, Katalin napkor mindig tartott egy „osztályértekezletet”. A nála szervezett találkozókra a régi szép időköt idézve rövid időre mindenki 20-25 évvel fiatalabbnak érezhette magát. Nemcsak kolléga volt, hanem jó barát is, racionálisan gondolkodó, sok szeretetet adó, optimista felfogású, igaz ember, szeretetre méltó egyéniség, őszinte, nyílt és barátságos. Ösz-szehozta a közösségeket, s később is összetartotta azokat. A Magyar Meteorológia Társaságnak is igen aktív tagja volt. Évtizedeken keresztül választmányi tagként vett részt a Társaság munkájában. Nyugdíjasként is rendre megjelent összejöveteleinken, szin-te tegnap volt, hogy utoljára üdvözölhettünk körünkben, nem is gondolva arra, hogy ez az utolsó találkozás. A Társaság munkáját, 1987-ben Steiner Lajos Emlékéremmel jutalmazta. Most itt állunk szomorúan Barta Bertalanné dr. Kmetykó Katalin hamvai előtt, s ahogy az Írás mondja, ő is elmondhatja: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Készen vár már rám az igazság koszorúja” (2 Tim 4, 7). Kedves Katika, a magyar meteorológus társadalom egy szeretetreméltó, igazi közös-ségi személyiségét veszítette el távozásával! Megtörtén búcsúzunk az Országos Meteorológiai Szolgálat munkatársai és a Magyar Meteorológiai Társaság tagjai. Nyugodjék békében!”

zökkenőmentes. Előbb Kecskeméten dol-ben, s csak 1958-ban kapott állást a Me-technikusi beosztásban, észlelőként dol-lyezték át Budapestre, rádiószondázónak. Tájékoztató Osztályon klimatológiai ku-első nagy szakasza 1969-ben indult, ami-lyon csoportvezetőnek, majd 1971-ben az vezetőjének nevezték ki. E munkakör-az agrometeorológiai szolgáltatásokért. A ságának köszönhetően is, jelentősen nö-tások köre, új OMSz kiadványok szület-meteorológiai információkkal való ellátá-teológusok szereplése a Falurádió című két évtizeden keresztül sikeresen tájékoz-folyásoló időjárás tényezőkről. Kmetykó zett, hanem tudományos is. 1977-ben zamának agroklimatológiai feltételei Ma-